

Վահան Տերյան

Մարդոց ժխտը թողնեն հեռանամ...

Մարդոց ժխտը թողնեն հեռանամ,
Լիք-լցված սրտով նստեն միայնակ,
Գրկեն վարդերըս դալուկ, դժգունակ,
Մեռնող վարդերըս փայփայեն ու լամ:

Այս ցուրտ հյուսիսի թախծալի աշնան
Անձրևոտ օրվա մութ երկնքի տակ,
Անայի դաշտում նստեն միայնակ,
Մեռնող հուշերըս փայփայեն ու լամ...

Անձիր աշխարհի դժկամ ու դաժան
Ուղիների մեջ իմ սերը կորած
Էլ չըրորնեն: Մթնում մոլորված՝
Դառը խոհերըս գրկեն, հեկեկամ,
Անվե՛րջ հեկեկամ...